

Posudek oponenta na diplomovou práci Ing. Ondřeje Horázného
„Legislativní proces v ČR (se zaměřením na problematiku zákona o silničním provozu)“

Předložená diplomová práce o rozsahu 69 stran textu je členěna na 11 částí, k nimž je připojen úvod, závěr, dvě přílohy a seznamy použité literatury a právních předpisů. Odkazy na použité prameny jsou uváděny průběžně v poznámkách pod čarou, ačkoli citace nejsou vždy přesné, neboť se u nich někdy neuvádí autor textu, ale jen editor a název díla (např. pozn. č. 29, 33).

Diplomant v práci převážně popisuje platnou právní úpravu legislativního procesu v jeho jednotlivých fázích, přičemž na několika místech se speciálně věnuje okolnostem projednávání zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), a jeho novely – zákona č. 411/2005 Sb.

Kladem práce je zejména kritický pohled na stávající ústavní i zákonnou úpravu zákonodárného procesu, která v řadě svých institutů nevytváří dostatečné předpoklady kvalitního zákonodárství. Diplomant navrhuje některá opatření, která by mohla přinést dílčí zlepšení, např. přijetí obdobných legislativních pravidel tvorby návrhů zákonů, jaká má vláda, pro všechny subjekty zákonodárné iniciativy, odnětí práva zákonodárné iniciativy jednotlivému poslanci (a obdobně odnětí práva jednotlivého senátora a krajského zastupitele podávat návrhy zákonů Senátu, resp. zastupitelstvu kraje) nebo stanovení minimálního počtu poslanců pro předložení pozměňovacích návrhů (str. 11, 22).

Naproti tomu jím doporučené zavedení povinnosti předložit členům Parlamentu před hlasováním o pozměňovacích návrzích úplné znění zákona jako při podávání jeho návrhu, je požadavek zpravidla reálně vůbec neuskutečnitelný, neboť pozměňovací návrhy podané různými poslanci či senátory se často vzájemně vylučují a vytváření úplných znění i z věcně shodných pozměňovacích návrhů by přineslo vždy též neúměrné rozmnožení spotřeby papíru. K přehlednosti i srozumitelnosti pozměňovacích návrhů by spíše prospělo, pokud by jejich tvůrce měl povinnost je vždy písemně odůvodnit a ve zdůvodnění se vypořádat i s jejich vztahem k předmětu návrhu zákona a s dopady na jeho související ustanovení.

Diplomant též navrhuje (str. 11), aby po vzoru jednacího řádu Senátu bylo i v Poslanecké sněmovně (PS) možno přerušit jednání pléna, aby výbor mohl k pozměňovacím návrhům zaujmout stanovisko (§ 109 odst. 2 j. ř. Senátu). Za tímto účelem pak navrhuje vlastní úpravu j. ř. PS (str. 75), která je však vedle nesprávné či nepřesné terminologie („příkázaný výbor“, „na nezbytně dlouhou dobu“, „nové projednávání“) problematická zejména tím, že staví vůli výboru nad vůli celé PS, jež by nuceně musela vrátit předlohu do výboru, pokud by se tak usnesl. Taková úprava by však byla v rozporu nejen s § 34 odst. 1 j. ř. PS, ale též s čl. 31 odst. 1 Ústavy.

V diplomové práci se vyskytuje několik formálních nepřesností, např. uvedení nesprávných názvů u zákona č. 309/1999 Sb. (str. 10, 41 aj.) a zákona ČNR č. 2/1969 Sb. (str. 29) či údaj, že Ústava ČR je z roku 1993 (str. 40). Také výčet subjektů oprávněných podat Ústavnímu soudu návrh na zrušení zákona není úplný, a nadto pokud se uvádí, že návrhovatelem je ten, kdo podal návrh na obnovu řízení, je nezbytné uvést, že jde jen o návrh za podmínek § 119 odst. zákona o Ústavním soudu, nikoli o obnovu řízení v obecném soudnictví (str. 52).

Chybné je tvrzení, že zákon může svěřit Nejvyššímu správnímu soudu rušení právních předpisů, přičemž zde jde o „negativní zákonodárství“ (str. 17). Nelze též souhlasit s tvrzením, že Ústavní soud jako „negativní zákonodárce“ „*má větší moc nežli Parlament, protože může jeho rozhodnutí opravovat*“ (str. 53). Taková úloha Ústavnímu soudu nenáleží.

Sporný je též názor, že při marném uplynutí lhůty podle čl. 44 odst. 3 Ústavy „*Poslanecká sněmovna nečinností vysloví vládě nedůvěru*“ (str. 47).

Závěr: Předložená diplomová práce splňuje formální požadavky kladené na práce tohoto druhu. Ani po stránce obsahové **nevykazuje nedostatky bránící její obhajobě.**

V Praze, dne 19. září 2007

JUDr. Radovan Suchánek, Ph.D.